ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—Ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ σημασία τοῦ καπνοῦ διὰ τὴν χώραν μας.

Ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ σημασία τοῦ εὐγενοῦς αὐτοῦ προϊόντος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας οἰκονομία καὶ γιὰ τὸν προϋπολογισμό μας, καταφαίνεται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς :

Τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐξήχθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ τὸ λῆξαν καπνικὸν ἔτος, ἀνῆλθεν εἰς 27.000.000 ὀκάδας, ἀξίας 42.100.000 Ἑλβετικῶν φράγκων ἢ δραχμὰς 1.445.000.000. Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον εἰσπράττει τὸ κράτος ἀπὸ τὸν φόρον καταναλώσεως (ταινίας) καὶ ἀπὸ τὴν ἔγγειον φορολογίαν τοῦ καπνοῦ, ἀνέρχεται εἰς 1.500.000.000. Τὰ περισσότερα σχόλια εἶνε περιττά. Τὸ γεγονὸς ὅτι μὲ τὸ εἰσαγόμενον συνάλλαγμα ἀπὸ τὸν καπνὸν ἀγοράζομεν τὸν σῖτον ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ νὰ τραφῇ ἡ χώρα, δίδει εἰς τὸ πολίτιμον προϊὸν ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Εἶνε ἀληθὲς ἐπίσης ὅτι ποιοτικῶς τὰ Ἑλληνικὰ καπνὰ ὑπερέχουν ὄχι μόνον τῶν Εὐρωπαϊκῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀνατολικῶν, καθὼς καὶ τῶν καπνῶν τῶν ἄλλων χωρῶν. Αἱ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας συναντᾶ εἰς τὴν τοποθέτησίν του εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς ὁ Ἑλληνικὸς καπνός, ὀφείλονται εἰς ἀπαγορεύσεις τῶν ξένων κρατῶν, ἐνδιαφερομένων νὰ καταναλώσουν καπνὰ ἰδιαίτης των παραγωγῆς, ἔστω καὶ χειρίστης ποιότητος, ἢ εἰς ἐμπορικοὺς συνδυασμοὺς (τράστ), τὰ ὁποῖα ἔχουν δαπανήσει τεράστια ποσὰ διὰ διαφημίσεις ἄλλων ποιοτήτων, πολὺ κατωτέρων, ἀλλὰ καὶ ἐθνικοτέρων, ὅπως συμβαίνει, παραδείγματος χάριν, μὲ τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ ὁλικὴ παραγωγή μας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀνῆλθεν εἰς 37.000.000 ὀκάδας, ἡ δὲ ἔκτασις, ἡ ὁποία φυτεύεται μὲ καπνόν, εἶνε ἡ μικροτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλην καλλιέργειαν, δηλαδὴ 635.000 στρέμματα.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν παράγει μόνον τὰ καλύτερα καπνὰ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ τὰ περισσότερα στὴν Εὐρώπη. Ὑστερα ἀπὸ αὐτὴν ἔρχεται ἡ Τουρκία καὶ κατόπιν ἡ Βουλγαρία.

Ἡ ἰδιωτικὴ Ἑλληνικὴ πρωτοβουλία κατορθωσε νὰ ἀποκτήσῃ βιομηχανικὰ κέντρα ἰδικά της στὴν Εὐρώπη, ὥστε νὰ καταναλίσκη μεγάλες ποσότητες Ἑλληνικῶν καπνῶν, ἰδιαιτέρως στὴν Γερμανία.

Ἐν καιρῷ θὰ ἀναφέρουμε καὶ τοὺς Ἑλληνικοὺς αὐτοὺς καπνοβιομηχανικοὺς οἴκους, στοὺς ὁποίους ὀφείλεται ἡ ἐθνικὴ ἐγγονοισύνη γιὰ τὴν σπουδαία δράσι τους.

—Ἡ γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ παραγωγή.

Ὅταν ὅλα τὰ εἴδη ποὺ παράγει ἡ Ἑλληνικὴ γῆ τὰ ἀναγάγομεν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς των, εἰς δραχμάς, θὰ εὕρωμεν ὅτι ἡ ἀξία τῆς ὅλης ἐτησίας παραγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας ἀνέρχεται εἰς 15.000.000.000. Ἐὰν τὸ ἴδιο κάνωμε καὶ γιὰ ὅλα τὰ εἴδη, ποὺ παράγει ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία, θὰ εὕρωμεν ὅτι ἡ ἀξία τῆς ἐτησίας βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἀνέρχεται εἰς 7.000.000.000. Τὸ σύνολον, δηλαδή, τῆς ἀξίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐτησίας παραγωγῆς φθάνει τὰ 22 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ἂν καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ μπορεῖ νὰ κάνῃ ἐντύπωσι, ἐν τούτοις, γιὰ νὰ ἐπαρκέσῃ ὁ τόπος σ' ὅλες τὶς ἀνάγκες του, πρέπει τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ αὐξηθῇ τοὐλάχιστον κατὰ τὸ 113, νὰ φθάσῃ δηλαδὴ τὰ 32—35 δισεκατομμύρια σημερινῶν δραχμῶν.

—Οἱ εἰσαγόμενοι ἐτησίως γαιάνθρακες.

Οἱ διὰ βιομηχανικὰς ἀνάγκας καὶ κυρίως διὰ παραγωγὴν κινητηρίου δυνάμεως, καθὼς καὶ διὰ οἰκιακὰς ἀνάγκας, εἰσαγόμενοι γαιάνθρακες, ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 700.000 τόννων κατ' ἔτος.

Ἡ χώρα μας δὲν ἔχει οὐδὲν ἀνθρακωρυχεῖον, ἀλλὰ μόνον πολλὰ λιγνιτωρυχεῖα, δηλαδὴ γαιάνθρακας μὴ ὡρμασμένους ἀπὸ καὶ διὰ τὴν ὡρίμανσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται χιλιάδες ἐτῶν. Ἡ ἀξία τῶν ἀνοτέρω γαιανθράκων φθάνει τὰς 800.000 λίρας Ἀγγλίας. Μία ἄλλη γείτων χώρα, ἡ Ἰταλία, δὲν ἔχει καὶ ἐκείνη οὔτε ἓν ἀνθρακωρυχεῖον, ἐκεῖ ὅμως ἀνεπτύχθησαν ἐντατικῶς διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν κινητηρίων δυνάμεων αἱ πτώσεις τῶν ὑδάτων, παρήχθησαν δὲ ὑδροηλεκτρικαὶ δυνάμεις ὑπερβαίνουσαι τὰ 4.000.000 ἵππων. Μὲ τοιαύτην βάσιν ἡ Ἰταλικὴ βιομηχανία ἀνεπτύχθη τεραστίως, ἔχουσα δὲ ὀλιγότερα ἔξοδα λειτουργίας, ἐξετόπισε τὰς ἄλλας βιομηχανίας.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, τῶν ὑδραυλικῶν δηλαδὴ δυνάμεων, ἐδῶ ὑστεροῦμεν πολύ, δὲν ἔχουν δὲ μελετηθῇ τὰ πράγματα, οὔτε ὑπάρχει ἰσοθετημένη ἐπίσημος πολιτικὴ τοῦ κράτους εἰς τὸ σοβαρὸν αὐτὸ ζήτημα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐπανέλθωμεν ἐν καιρῷ.

—Τὸ ζήτημα τῆς ναυτιλίας. Τὰ παράπονα κατὰ τῶν Ἀγγλικῶν μέτρων.

Ὅταν οἱ Ἄγγλοι εἶδαν ὅτι ὁ ἐμπορικὸς στόλος των ἀπὸ τὰ 43 ο/ο τοῦ παγκοσμίου κατῆλθε μόνον εἰς τὰ 29 ο/ο καὶ ὅτι οἱ κατάπλοι εἰς τοὺς Ἀγγλικοὺς λιμένας τῶν ξένων ἀτμοπλοίων ὑπερέβαινον τοὺς κατάπλους τῶν Ἀγγλικῶν κατὰ 2.290.000 ἐντὸς τῶν 10 μηνῶν τοῦ 1933, ἐθίγη ἡ ἐθνικὴ των φιλοτιμία καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀπεφάσισαν νὰ λάβουν καὶ ἐκεῖνοι, ὅπως οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἰταλοί, ἔκτακτα μέτρα, νὰ ἐνισχύσουν δηλαδὴ τὸν ἐμπορικόν τους στόλον ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἡ Γαλλία καταβάλλει ἐτησίως εἰς τοὺς ἐφοπλιστὰς τῆς 4 ἑκατομμύρια λίρες, ἡ Ἰταλία 5 καὶ αἱ Ἡνωμένα Πολιτεῖαι 17. Τὰ μέτρα ὅμως αὐτὰ ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς ἐπιχορηγουμένους ἐφοπλιστὰς νὰ ρίχνουν τὰ ναῦλα εἰς ἐπίπεδα, ποὺ οἱ μὴ ἐπιχορηγούμενοι δὲν ἠμποροῦν νὰ τοὺς συναγωνισθοῦν. Καὶ τώρα ἐρωτᾶται τί θὰ γίνῃ ; Τὸ Ἑλληνικὸν κράτος θὰ ἀρήσῃ τὴν ναυτιλίαν μας κτισμένην εἰς τὸ πεδίον τοῦ ἀνίσου συναγωνισμοῦ ἀπὸ τοὺς ἐνισχυθέντας ἀπὸ τὸ κράτος των ἀντιπάλους, ἢ θὰ λάβῃ καὶ τοῦτο ἀνάλογα μέτρα, γιὰ νὰ συνεχισθῇ ὁ ἀγὼν των ἐπ' ἴσοις ὅροις ;

—Τὰ ἐμβάσματα τῶν μεταναστῶν.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς — ἂν καὶ λείπουν πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς κοντὰ μισὸν αἰῶνα ἀπὸ τὸν τόπο τους· δὲν ξεχνᾶνε τοὺς δικούς τους, οὔτε τὴ χώρα, στὴν ὁποία γεννηθήκανε καὶ τὴν ὁποία πονοῦνε ἀναφαιδήτητα, καθὼς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ χρήματα, ποὺ στέλλουν τακτικὰ στοὺς δικούς τους καὶ μὲ τὰ ὁποῖα ἀναζωογονεῖται σημαντικὰ ὁ τόπος σὲ πολύτιμο συνάλλαγμα, μὲ τὸ ὁποῖο ἀγοράζει ἀπὸ τὴν Εὐρώπη εἴδη ποὺ εἶνε ἀπαραίτητα γιὰ τὴ ζωή. Τὰ ποσὰ ποὺ ἔστειλαν οἱ μετανάσται ἀπὸ τὸ ἔτος 1925 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι σήμερα, ἀνέρχονται στὰ κάτωθι ποσὰ δραχμῶν, εἰς τὰ ὁποῖα μετετρέψαμεν τὰ δολλάρια, λίρες καὶ φράγκα :

Τὸ	1925	δραχμὰς	2.500.000.000
»	1926	»	2.900.000.000
»	1927	»	2.700.000.000
»	1928	»	2.650.000.000
»	1929	»	3.100.000.000
»	1930	»	3.400.000.000
»	1931	»	3.000.000.000

—Οἱ ξένοι προϋπολογισμοὶ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς κατὰ τὴν οἰκονομικὴ κρίσι.

Κατὰ τὴν τελευταίαν παγκόσμιον οἰκονομικὴν κρίσιν οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν πλουσιωτέρων κρατῶν τοῦ κόσμου παρουσίασαν τεράστια ἐλλείμματα, τὰ ὁποῖα, ἀθροιζόμενα, φθάνουν τὰ 100.000.000.000 φράγκα Γαλλικά, δηλαδὴ 700.000.000.000 δραχμάς.

Κατὰ τὴν φοβερὴ αὐτὴ οἰκονομικὴ ἀναστάτωσι, ποὺ ἡ Τράπεζες χρεωκοποῦσαν κατὰ χιλιάδες, ἐδῶ ὄχι μόνον δὲν εἴχαμε σοβαρὰς χρεωκοπίας, ἀλλ' οἱ προϋπολογισμοὶ τῆς περιόδου τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἔκλεισαν μὲ περίσσευμα, μικρὸ μὲν, ἀλλὰ πάντως περίσσευμα, καὶ ὄχι ἔλλειμμα, σὰν τοὺς ἄλλους. Κι' αὐτὸ ἦταν ἀποτέλεσμα συνετηρητικότητος καὶ φρονήσεως, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μᾶς κάνῃ νὰ ἐλπίζουμε καὶ γιὰ τὸ μέλλον.

ἰδῆ τοῦ λόχου τὶς κινήσεις, εἶπε σ' ἕναν στρατιώτη, ποὺ, «ἐλεύθερος ἰστοῦ», καθόταν ἐκεῖ στὴ σκιὰ καὶ πελεκοῦσε μιὰ βεργίτσα μὲ τὸν «Κολοκοτρώνη» του :

—Βρὲ Μπαοδῆμο, βρέ !... Βρὲ Μπαοδῆμο, δὲν ἀκοῦς ;...

—Παρών, κύριε συνταγματάρχα !

Καὶ πήδησε ψηλά, σὰν νὰ τὸν δάγκασαν καβουρομάνες.

—Μάζεψε ἐκεῖνα, βρέ, τὰ χαμωμήλια καὶ φέρε τα ἀπάνω, γιατί τὰ χρειάζομαι...

Πρώτη φορὰ τὰ χαμομήλια θὰ λιπόντουσαν—ἐὰν....ὑπῆρχαν—γιατί εἶχαν τοαλαπατηθῆ καὶ δὲν ἔμεινε οὔτε μισὸ γιὰ τὴ βρογχίτιδα τοῦ κυρ-συνταγματάρχου, θὰ λιπόντουσαν, λέμε, ποὺ δὲν εἶχαν ὀργανωθῆ στρατιωτικῶς κι' αὐτά, δηλαδὴ μ' ἀγκάθια, σὰν τὰ σφαλάχτια ἐκεῖ τῆς ρεμματιᾶς καὶ τὰ χαρδάγκαθα πέρα στὸ «βιαρκό».

Καλὴ καὶ ἄγια ἡ εἰρήνη !...

Καλὸ νὰ εἶν' ἐλεύθερα καὶ νὰ ροφοῦνε, νὰ ροφοῦνε ὅσον ἤλιο θέλουν, ἀλλὰ ἡ πρώτη στρατιωτικὴ ἀρβύλλα τὰ κάνει λυώμα. Καὶ ἂν γλυτώσουν ἀπὸ τ' ἀρβύλλα, τὸ μπρίκι τοῦ συνταγματάρχου τὰ περιμένει στὴ φωτιά...

Καὶ σήμερα πιὸ ἐλεύθερος εἶνε ἐκεῖνος ποὺ συντρίβει, παρὰ ἐκεῖνος ποὺ συντρίβεται...

Ἔστω καὶ ἂν κύπτῃς κάτω ἀπὸ τὸν ἀδυσώπητο ζυγὸ τῆς πειθαρχίας....

....

Κι' ἐνῶ τὰ σκεπτόμουνα αὐτά, ὁ λόχος ἔφυγε στοῦ βουνοῦ τὴ ράχη. Κι' ἐγώ, σὰν φορτωμένος μὲ ἰδέες, ἔμεινα στοὺς πρόποδες, βλέποντας ἀπὸ πάνω τὸν ταγματάρχη νὰ μὲ δείχνῃ μὲ τὸ δάχτυλο.

Γιατί ; σκεφτόμουν.

Μήπως θέλει νὰ μὲ....συγχωρῇ ;...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
ἔχει τὴν πρώτη κυκλοφορία ἐξ ἑλῶν τῶν Ἀθηναϊκῶν περιοδικῶν, ἑβδομαδιαίων κλπ.